

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

Pronunciation การออกเสียง

Pronunciation การออกเสียง ให้ถูกต้องนั้นสำคัญกว่า **Accent** สำเนียง เพราะถ้าผิด คนฟังก็อาจไม่รู้เรื่องเลย

คนหลายชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ล้วนมีสำเนียงเป็นของตัวเอง เช่น สิงคโปร์ อินเดีย แม้จะมีสำเนียงของเขาเอง แต่สิ่งหนึ่งที่เขาแทบไม่ผิดเลยก็คือ **Pronunciation**

Accent สำเนียง

เป็นไปได้ที่จะให้คนชาติอื่นมีสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา

คนสิงคโปร์มีสิทธิภูมิใจในภาษา **Singlish** ได้ ก็ต่อเมื่อพูดออกมาแล้ว คนฟังเข้าใจ แต่หลายครั้งที่เราฟังไม่ออกเลย

คนไทยไม่จำเป็นต้องพูดให้สำเนียง หรือออกเสียงสูงต่ำ (**Intonation**) เหมือนเจ้าของภาษา แต่ไม่ได้หมายความว่าไปไกลถึงว่า เอาแบบสบายไทย ๆ เกินไปจนสื่อสารกันไม่รู้เรื่อง

ถ้าทำสำเนียงเหมือนฝรั่งได้ ถือเป็นกำไร ทำให้เข้าใจกันง่ายขึ้น

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

สรุป:

คนไทย ควรออกเสียงอย่างไรดี
เป็นสำเนียงอเมริกัน
เป็นสำเนียงอังกฤษ

คำตอบ:

ออกเสียงไปตามสำเนียงของตน โดยไม่ต้องพยายามออกเสียงให้เป็น “ฝรั่ง” เพราะภาษาแม่ของคนไทยคือภาษาไทย ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

ถึงอย่างไรก็จะต้องมีสำเนียงของภาษาแม่เข้ามาแทรกแซง

คำตอบนี้ หมายถึง คนไทยทั่ว ๆ ไปที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย หลังจากที่พักวัยซิมซัภาษาไปแล้ว

คำว่า การซิมซัภาษา

ในทางภาษาศาสตร์ หมายถึง “**Language acquisition**” หรือ การรับภาษา หมายถึง การเรียนรู้และพัฒนาภาษาของคนคนหนึ่ง ซึ่งเริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงวัยประมาณ ๕- ๖ ขวบ

ดังนั้น การออกเสียงภาษาอังกฤษตามเสียงภาษาไทย ถ้าบังเอิญเสียงใดตรงกันก็ดีไป แต่ถ้าเสียงไม่ตรงกัน ก็แทนเสียงนั้น ๆ ด้วยเสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้

สิ่งสำคัญที่สุด คือ “เนื้อหา”

ไม่ใช่ “สำเนียง”

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษที่ในภาษาไทย
ก็มีคล้ายภาษาอังกฤษแต่เราไม่ระวัง

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

1. R : rice right river
L : lice light liver
2. Th : three think thought -ชท
Th : that this -ดท
T : tea tack -ท
Tr : tree track -ทร
3. V : video view van
F : fit few fan
W : win week warn
4. sh : ship share shop
ch : chip chair chop

5. เสียงควบกล้ำ คนไทยมักไม่ออกเสียงพยัญชนะ
ภาษาอังกฤษตัวหน้าที่เป็นเสียงควบกล้ำ เช่น
black แบล็ค กลายเป็น back แบ็ค ทั้งที่มีพยัญชนะ
ควบกล้ำ bl แต่คนไทยละเสียง l
crew ครู กลายเป็น coo คู
drive ไดรฟ์ กลายเป็น dive ไดฟ
floor ฟลอร์ กลายเป็น for ฟอ
grow โกร กลายเป็น go โก
plot พล็อต กลายเป็น pot พอท
spray สเปร กลายเป็น spay สเพ
three ตรี กลายเป็น tee ที
tree ทรี กลายเป็น tee ที

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลายประการ
ที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

6. การออกเสียงท้าย (Ending sound หรือ Final sound)

ภาษาไทย

ไม่มีการออกเสียงตัวสะกดออกมาอย่างชัดเจน เรา
ออกเสียงท้ายเหมือนกันหมด:

การ กาล การณ์ กาศ = กาน

มีเสียงท้าย 8 เสียงพยัญชนะ:

ก ง ด น บ ม ย ว

เราไม่มีเสียงท้ายอย่าง :

v f se ce sh ch x z

ภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงตัวสะกดทุกตัว โดยมีลมเบา ๆ ออกมา
ด้วย

หากไม่ออกเสียงแล้ว จะทำให้แยกความหมายไม่ได้ว่า
ต้องการสื่อถึงคำศัพท์ตัวไหน เช่น

cab (แค็บ)-เบอะ **cap** (แค็ป)-เพอะ

axe (แอกซ์)-ช **act** (แอกท) -ท

ball (บอล) -ล **born** (บอน)-น

call (คอล) -ล **corn** (คอน) -น

fog (ฟอก) -ก **fox** (ฟอกซ์) -ช

good (กู๊ด) -ด **goose** (กูส) -ส

note (โน้ท)-ท **nose** (โน้ส) -ส

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลายประการที่ไม่มีในภาษาไทย

7. การเชื่อมเสียง (Linking sound)

ภาษาอังกฤษเกิดขึ้นทุกครั้งโดยธรรมชาติ เมื่อมีคำใดก็ตามขึ้นต้นด้วยสระ **a e i o u** เสียงท้ายจะไปรวมกับเสียงสระที่ตามหลังมา

Ex: **It is an ant.**

It tis san nant. อิท ทิช เซ็น แนนท

She works in an old office.

She work si na nol doffice.

It looks like an apple.

อิท ลุคซ ไล เคิน แนพเพิล

I have slept for an hour.

ไอ แฮฟ ซเล็พท ฟอ เรีน นาว เออะ

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

8. การเน้นเสียง (Stress)

ภาษาไทย ไม่ว่าจะคำนั้นจะมีกี่พยางค์ เราจะออกเสียงทุกพยางค์ดังเท่ากันหมด

ภาษาอังกฤษ

- ในคำหนึ่ง จะมีพยางค์ที่เน้นหนักที่สุดเพียงพยางค์เดียวเท่านั้น

- ในหนึ่งคำนั้นจะมี ดัง-เบา/สั้น-ยาวไม่เท่ากัน

ตามหลักดังนี้

8.1 พยางค์ที่เน้น ออกเสียงดังสุดอยู่ที่ประมาณ

วรรณยุกต์ตรีในภาษาไทย และสระออกเสียงชัดตามปกติ

8.2 พยางค์ที่ไม่ได้เน้น ออกเสียงเบากว่า อยู่ที่ประมาณ

วรรณยุกต์สามัญในภาษาไทย และสระไม่ออกเต็มเสียงแต่ ออกเสียงสระนั้นสั้นลง:

water (วอท-เทอะ)

comfortable (คัมฟ-เทิบเบิล)

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลายประการที่ไม่มีในภาษาไทย

8.3 Shift Stress การเปลี่ยนตำแหน่งเน้นเสียง ซึ่งมีศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำมีหลายหน้าที่ และเมื่อเปลี่ยนตำแหน่งที่เน้นเสียงแล้วจะทำให้ความหมายเปลี่ยนด้วย

present (เพร็สเซินท) n. ของขวัญ
adj. ในปัจจุบัน

present (พริเซนต์) v. นำเสนอ

object (ออบเจคท) n. วัตถุ

object (เอ็บบเจคท) v. คัดค้าน

* ผู้เรียนสามารถค้นหาใน **Internet** โดยค้นที่คำว่า: **shift stress***

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

9. Homonym: เสียงเหมือน เขียนเหมือน ความหมายต่าง เช่น
bear (n.) หมู **bear** (v.) แบกรับ, ทนได้

Homophone: เสียงเหมือน เขียนต่าง ความหมายต่าง เช่น
bear (n.) หมู **bare** (adj.) เปลือยเปล่า, ว่างเปล่า
to **too** **two**

Heteronym: เสียงต่าง เขียนเหมือน ความหมายต่าง อาจแปลเป็นไทยได้ว่า “คำพ้องรูป” เช่น
lead (n./v.) ออกเสียง ลีด = การนำ(n.) นำ(v.)
lead (n.) ออกเสียง เลด = ตะกั่ว ลูกตึง

Ex: She is unable to bear children.

เธอไม่สามารถมีบุตรได้

He is unable to bear children.

เขาทนเด็กไม่ได้ (ไม่ชอบเด็ก)

I can't bear to see you like this.

ฉันทนเห็นเธอเป็นอย่างนี้ไม่ได้

The right to bear arms.

สิทธิ์ในการพกอาวุธหรือแบกอาวุธ

ความหมายในประโยคภาษาอังกฤษ ต้องดูบริบท (Context) เป็นสำคัญ

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

10. 1 Silent sound Theory

Silent sound: กฎการไม่ออกเสียง

ภาษาอังกฤษในสมัยก่อน กว่า ๙๐% เป็นคำที่ออกเสียงตามทีเห็น คล้ายภาษาไทย มีสระตัวไหนในคำนั้น ก็ออกเสียงแบบนั้นตลอด สมัยที่ว่านั้นคือภาษาอังกฤษในช่วงก่อน ศตวรรษที่ ๑๕ จากนั้นมาก็เริ่มรับเอาคำในภาษาอื่น ๆ มาใช้ โดยเฉพาะคำจากภาษาละติน และฝรั่งเศส ทำให้เกิดคำใหม่ ๆ ที่ไม่ได้สะกดตามหลักการเดิมของภาษาอังกฤษ บางคำ พอเอามาปรับใช้ในภาษาอังกฤษก็คงรูปการเขียนให้คล้ายกับในภาษาต้นฉบับไว้ ซึ่งเป็น การเก็บไว้เขียนเฉย ๆ แต่ไม่ต้องออกเสียง นอกจากนี้ยังส่งผลให้ตัวอักษรบางตัวใน ภาษาอังกฤษออกเสียงได้หลากหลายขึ้น เพื่อช่วยกันสร้างเสียงใหม่ ๆ ที่มาจากภาษาอื่น

จากประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงของภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ส่งผลให้ในปัจจุบันมี คำที่ออกเสียงตามหน้าตาทีเห็นในภาษาอังกฤษเหลือเพียง ๔๐% เท่านั้น อีก ๖๐% ของ ภาษาอังกฤษจะเป็นคำที่ออกเสียงไม่เหมือนหน้าตาทีเห็น เช่น

daughter ภาษาอังกฤษยุคเก่าเขียนว่า **dohtor** ตรงกับเสียงอ่าน

Wednesday บางคนอ่านว่า “เว็ดเนสเดย์” ซึ่งผิด แต่คำนี้เป็นคำที่ไม่ออกเสียง ตามหน้าตาทีเห็น ซึ่งทีถูกต้องอ่านว่า “เวนชเด”

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

10. 2 Silent sound Theory

กฎการไม่ออกเสียงบางตัวอักษรจะมีรูปแบบเฉพาะว่าเมื่อไหร่ที่จะไม่ออกเสียง อันที่จริงแล้ว ไม่จำเป็นต้องท่องจำ เพราะว่ามีหลายคำมากและเจ้าของภาษาก็ไม่ท่องจำเรื่องพวกนี้ เพียงแต่เขาใช้บ่อยจนเป็นธรรมชาติของเขา พยัญชนะที่ไม่ออกเสียงในภาษาอังกฤษจะมีกฎพอสรุปได้ดังนี้

A: ไม่ออกเสียง

- เมื่อเป็น **Adverb** ที่ลงท้ายด้วย **-ally** จะออกเสียงรวมเป็น /คลี่/ เช่น

logically, musically, romantically

B: ไม่ออกเสียง

- ถ้า **b** อยู่หลัง **m** เมื่อเป็นตัวสะกด จะไม่ออกเสียง **b** เช่น **limb, dumb, bomb, tomb, climb**
- ถ้า **b** อยู่หน้า **t** มักไม่ออกเสียง **b** เช่น **debt, doubt, subtle** และรวมไปถึงคำที่สร้างจากรากศัพท์เหล่านี้อย่าง **debtor, doubtful, subtleness** เป็นต้น

D: ไม่ออกเสียง

- **d** ไม่ออกเสียงในคำต่อไปนี้ **handkerchief, Wednesday, sandwich, handsome**
- **d** ไม่ออกเสียงเวลาเป็นคำควบ **dg** เช่น **pledge, dodge, grudge, hedge**

G: ไม่ออกเสียง

- **g** ไม่ออกเสียงถ้ามี **n** ตามหลัง เช่น **champagne, foreign, sign, feign** ยกเว้น **magnet, igneous, cognitive, signature**

H: ไม่ออกเสียง

- **h** มักไม่ออกเสียงเมื่อมันตามหลัง **c, g** หรือ **r** เช่น **choir, chorus, ghastly, ghoul, rhythm**

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

10. 3 Silent sound Theory

K: ไม่ออกเสียง

- **k** ไม่ออกเสียงถ้ามันมี **n** ตามหลัง เช่น **knife, knee, know, knock**

N: ไม่ออกเสียง

- ถ้า **n** อยู่หลัง **m** เมื่อเป็นตัวสะกด จะไม่ออกเสียง **n** เช่น **autumn, hymn, column, solemn**

P: ไม่ออกเสียง

- **p** ไม่ออกเสียงเมื่อเป็นพยัญชนะต้นควบกับ **s, t** หรือ **n** เช่น **psychiatrist, pneumonia,**

Pterodactyl

S: ไม่ออกเสียง

- **s** มักไม่ออกเสียงถ้ามี **l** ตามหลังและอยู่ตรงกลางคำ เช่น **island, isle, aisle, islet**

T: ไม่ออกเสียง

- **t** ไม่ออกเสียงในคำต่อไปนี้ **castle, Christmas, fasten, listen, often, whistle, thistle, bustle, hasten, soften, rapport, gourmet, ballet**

U: ไม่ออกเสียง

- **u** ไม่ออกเสียงเมื่อตามหลัง **g** แต่อยู่หน้าสระตัวอื่น เช่น **guess, guidance, guitar**

W: ไม่ออกเสียง

- **w** ที่เป็นพยัญชนะต้นจะไม่ออกเสียงถ้ามี **r** ตามหลัง เช่น **wrap, wring, wreck, wrestle**
- **w** ไม่ออกเสียงในคำต่อไปนี้ **who, whose, whom, whole, whoever, answer, sword, two**

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

10. 4 Silent sound Theory

ข้อยกเว้น: มีมากมาย เช่น

wh ในบางคำเราไม่ออกเสียง **w** เช่น **who, whom** แต่ในบางคำเรากลับไม่ออกเสียง **h** เช่น **when, why** หรือตัว **L** บางคนตั้งข้อสังเกตว่า เราจะไม่ออกเสียงเมื่อตามหลังด้วยสระ **a, o, u** เช่น **calm, half, talk, walk, would** แต่กลับมีอีกหลายคำที่ออกเสียง **l** เช่น **bulk, sulk, hold, sold, fold, mould** เป็นต้น และมีเรื่องน่ารู้เรื่องพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงแต่ยังเก็บเอาไว้ในคำนั้น ๆ เพื่อสะท้อนถึงความเป็นมาของคำนั้น ตัวอย่างที่ชัดเจนคือ พยัญชนะต้นแบบควบกล้ำที่ไม่ออกเสียง มักมาจากภาษากรีกโบราณได้แก่ พยัญชนะ **gn** นำหน้าในคำว่า **gnome** (ไม่ออกเสียง **g**) และคำที่มีพยัญชนะ **pn, ps, pt** นำหน้าตามที่ยกตัวอย่างไปแล้ว ก็เป็นภาษากรีกเช่นกัน

ถ้ามาจากภาษาฝรั่งเศสมักเขียนด้วยตัวอักษรที่ไม่ใช้กันบ่อยอย่างตัว **X** หรือ **Z** เช่น **rendezvous** และ มักไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวสุดท้ายในคำด้วย เช่น **Grand Prix** /กรอนพรี/ ไม่ออกเสียง **D** กับเสียง **X** ซึ่งเมื่อคนไทยพูดก็จะปรับเสียงให้เข้ากับปากเราว่า “กรังปรีซ์” แปลว่า การแข่งรถยนต์หรือการแข่งขันครั้งสำคัญของกีฬาต่าง ๆ ประจำปีเพื่อหาผู้ชนะของโลก

Pronunciation: Say it right !

Readiness (เร็ดดิเนส) = ความพร้อม
เนส) = ? **Ladyness** (เลดี้
เนส)

“Did you go to Pattaya to get laid ?”

“คุณไปพัทยาแอบไปชุกชนกับสาว ๆ หรือคะ”

get laid ภาษาชาวบ้านหรือสแลง คือ ร่วมเพศ

get sunbathe/ซัน-เบด/ อาบแดดจนตัวแดง

“ I study sign.” “เรียนทำป้าย”

จริง ๆ แล้วต้องการพูดว่า “.....”

“Do you have a cock ?” “คุณมีอวัยวะเพศชายไหม”

จริง ๆ แล้วต้องการพูดว่า “.....”

“What’s long with you ?” “คุณมีอะไรที่ยาวไหม”

จริง ๆ ต้องการพูดว่า “.....” “คุณเป็นอะไรไป”

“Do you want lice ?” “คุณจะรับเหมาไหม”

จริง ๆ ต้องการพูดว่า “.....” “คุณต้องการข้าวไหม”

Long live the king. ทรงพระเจริญ
“ลอง.....เดอะคิง”

live (v.) /ลิฟ/ = อาศัย ใช้ชีวิต

live (adj.) /ไลฟ/ = เป็น ๆ สด ๆ

Let’s go shopping. เราไปซื้อของกันเถอะ

Let’s go chopping. เราไปหั่นอะไรกันเถอะ

Cash เงินสด **Catch** จับ

Wash ล้าง **Watch** เฝ้าดู นาฬิกา

Suite /สวีท/ = ห้องชุดในโรงแรม

Sweet /สวีท/ = หวาน

Suit /สูท/ = เสื้อสูท

Excuse me = ขอโทษครับ

ออกเสียงเหมือน **X+Q+Sme**

Accent สำเนียง

Accent สำเนียง

สำเนียง เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าคุณเป็นคนต่างชาติ ต่างภาษา หรือเป็นคนที่ไม่ได้พูดภาษานั้นตั้งแต่เกิดหรือวัยเยาว์

“สำเนียงเป็นสัญลักษณ์ของความกล้าหาญ”

ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะพยายามสื่อสารภาษาที่สอง เสียงต่อการเข้าใจผิดต่อที่สาธารณะ คนส่วนใหญ่ไม่มั่นใจพอและเขินอายในสำเนียงของตน

ทำไมเราจึงมีสำเนียงต่างกันจากเจ้าของภาษา

หลักทางภาษาศาสตร์ อธิบายไว้ว่า เป็นผลมาจากภาษาแม่มีอิทธิพลในการออกเสียงภาษาที่สอง

หลักทางสรีรวิทยา อธิบายไว้ว่า ลิ้น ริมฝีปาก ลำคอ และฟัน ไม่ได้ทำงานเปล่งเสียงออกมาในวิธีเดียวกันกับเจ้าของภาษา

หลักทางสังคมวิทยา อธิบายไว้ว่า เราไม่สามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษา เพราะเราไม่ได้คลุกคลีทางวัฒนธรรมของภาษาที่สองนั่นเอง ตลอดจนความคิด และอารมณ์ ด้วย

“สำเนียงไม่เหมือนเจ้าของภาษา
เป็นเรื่องธรรมดาของคนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา”

ทำไมต้องใส่ใจกับสำเนียง

เพื่อเปิดโอกาสใหม่ๆให้ตนเอง ถ้ามีสำเนียงที่ดีขึ้น จะได้รับการยอมรับมากขึ้นและคว้าโอกาสดี ๆนำไปสู่ความสำเร็จ

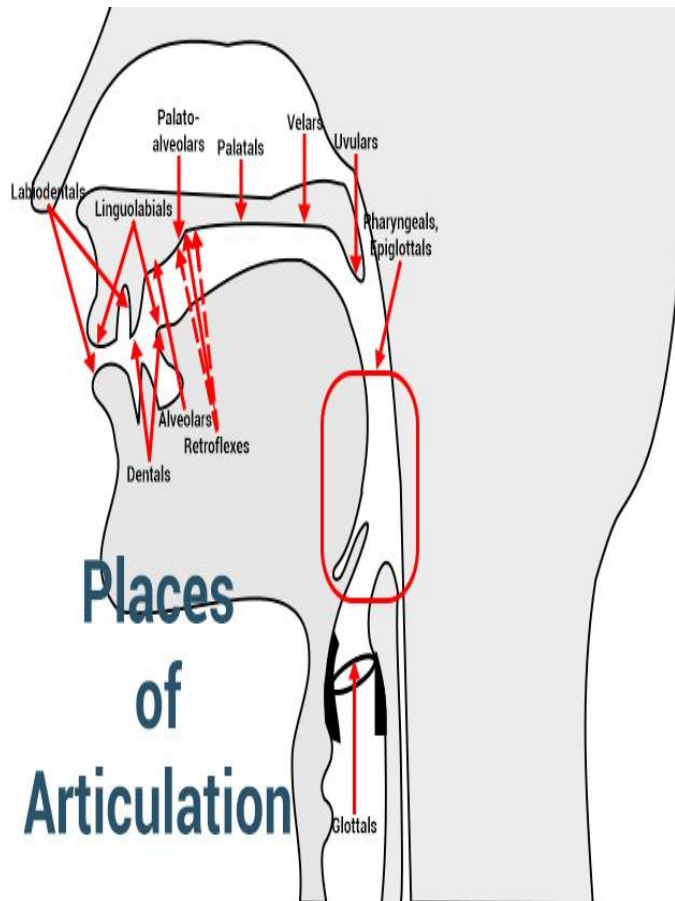
ข้อแนะนำ

ติดสำเนียงไทย สำเนียงอังกฤษไม่ชัด สิ่งที่เราควรทำคือ เชื่อมมันตัวเองไม่ว่าภาษาอังกฤษของเราอยู่ในขั้นใด ขอให้ภูมิใจในความมุ่งมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษของตัวเอง แม้พูดไม่ได้เหมือนเจ้าของภาษาก็ตาม

ให้ถือเป็นเรื่องท้าทายที่จะปรับทัศนคติใหม่ให้เข้าใจวัฒนธรรมของเขา

มีสื่อการเรียนที่ถูกต้อง เรียนในโปรแกรมการเรียนที่ดีกับผู้เชี่ยวชาญ เชื่อว่าเราจะปรับสำเนียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากขึ้น

Accent สำเนียง

หลักสำคัญ 5 ประการ ทำสำเนียง
ให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา

1. การออกเสียง (Articulation)
เป็นเรื่องของการรู้การใช้ ลิ้น ฟัน
ลำคอ จมูก และการหายใจ เพื่อแปลง
เสียงสระและพยัญชนะต่าง ๆ

Accent สำเนียง

2. การเชื่อมเสียง (**Linking**) เสียงในคำต่าง ๆ นั้นสามารถเชื่อมและผสมกันได้

Would you walk to school if you had the time?

d + y = J Would you => wouljoo

Could you => couljoo

Did you => dijoo

Accent สำเนียง

3. จังหวะในการออกเสียง (Rhythm) มี 2 กลุ่ม คือ

3.1 Content Words คือ คำแสดงเนื้อหา มีความหมายในตัว ถือเป็นสาระสำคัญในการสื่อความหมาย ได้แก่ (ต้องเน้นคำ)

**Noun, Verb, Adjective, Adverb
WH-question words, Negatives**

3.2 Function Words คือ คำไวยากรณ์ (คำหน้าที่) ถือเป็นคำที่ไม่มีสาระในตัว แต่ทำหน้าที่สำคัญในประโยค ผู้พูดจะพูดเร็วและไม่ชัดเจน ได้แก่ (ไม่ต้องเน้นคำ)

**Article, Preposition, Conjunction
Verb to be, Modals, Pronoun**

Ex:

He wants to leave on time.

I'd like you to meet my sister.

We'll see you on Monday or Tuesday.

Most of students are from Korea and India.

4. เสียงเน้นหนักในคำ (Stress)

พูดภาษาอังกฤษสำเนียงไทย คือ ไปเน้นพยางค์ท้ายของคำ
เจ้าของภาษาไม่เน้นพยางค์ท้าย แต่อาจมีแค่ 10 % เท่านั้นที่เน้นพยางค์ท้ายแบบคนไทย มีวิธีจำง่าย ๆ ดังนี้

4.1 ส่วนใหญ่เน้นพยางค์หน้า

airport lifestyle highway laptop deadline

4.2 มี ๔ พยางค์ขึ้นไป ให้นับพยางค์จากท้ายมาข้างหน้าคำ ๓ พยางค์ แล้วเน้นที่พยางค์นั้น เช่น

economy communicate

4.3 เน้นที่พยางค์ก่อนคำว่า **tion sion ic cial tial** เป็นต้น

communication operation television

economic financial essential

4.4 เสียง **Schwa** หรือ เออะ เป็นเสียงไม่โดดเด่นเลย เราแทบไม่ได้ยินเสียงนี้ถ้าติดกับพยางค์ที่เน้น เป็นเหมือนเสียงข้างหลังหรือ **Background** ลองฝึกดู จะทำให้เหมือนเจ้าของภาษาครับ

amazing /เออเมสซิ่ง/ **breakfast** /เบรคเฟิส/

common /คอมเมน/ **possible** /พอสซิเบิล/

problem /พรอบเบลิม/ **supply** /เซอไฟล/

เน้นเสียงเป็น ลดเสียงได้ ข้อมูลสำคัญจะเด่นออกมา เข้าใจง่ายขึ้น

Accent สำเนียง

5. Intonation ทำนองเสียงสูง-ต่ำ

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ (Tonal language) ในคำและความหมายจะเปลี่ยนเมื่อออกเสียงสูงต่ำต่างกัน แต่ภาษาอังกฤษมีทำนองเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค สรุปได้ 3 ชนิด ดังนี้

5.1 Falling (ทำนองเสียงต่ำ)

- เมื่อจบประโยคบอกเล่า หรือสื่อความคิดที่สมบูรณ์

I work in an office.
The meeting is on Thursday.

- ใช้ใน WH-questions

เสียงต่ำ – ถามทั่วไป หรือ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

A: I'm going to USA.

B: Where are you going?

A: Texas.

เสียงสูง – ต้องการให้พูดซ้ำๆ อีกครั้ง

A: Where are you going?

A: USA.

- เพื่อแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง โดยใช้ทำนองเสียงต่ำ และเปลี่ยนคำเน้น ดังนี้

A: Lunch is at twelve-thirty.

B: Actually, I heard it was at one-thirty.
one-thirty เป็นเวลาที่ถูกต้อง เน้นที่ one

- เมื่อเน้นข้อมูลใหม่ในบทสนทนา

A: What's your favorite dessert?

B: Probably ice cream.

A: What kind of ice cream?
(เน้นคำที่ kind)

B: Oh, definitely chocolate ice cream.
(เน้นคำที่ chocolate)

- เมื่อเห็นด้วย

A: He's a great cook. He should open his own restaurant.

B: You're right. He should. หรือ

A: This dish is delicious!

B: I think so.

Accent สำเนียง

5.2 Rising (ทำนองเสียงสูง)

- ใช้ในประโยคคำถามแบบ **Yes-No questions**

Are you **happy**?

Do you want to **go**?

Is it **interesting**?

- แสดงความประหลาดใจ

A: Jack had a baby last week?

B: He's a **dad**? He's so young.

- แสดงการยืนยัน

A: I have a good news!

B: You got a new **job**?

- แสดงความไม่แน่ใจ

A: Do you know what time the **meeting** starts? เสียงสูงถามปกติ

B: **0900**. ตอบเสียงสูงด้วย แสดงว่าไม่แน่ใจ

(ที่จริงต้องพูดว่า – I think it is 0900, but I'm not sure.)

- เพื่อความเข้าใจ

A: Bob lost his job.

B: Wait! He doesn't **work** here anymore?

- เสนอตัวเลือก

Is the exam **today** or tomorrow?

Do you want to see a **movie** or go shopping?

Coffee or tea?

- เรียงรายชื่อสิ่งต่างๆ

If I get a new desktop, I'll need a **table**, a **printer**, and a new monitor.

Pass a **medical** building, an **apartment** building, and a drug store. Then turn right.

Accent สำเนียง

5.3 Pausing (การเว้นหยุด) ใช้ในประโยคยาว ๆ ให้สื่อสารง่ายขึ้น เมื่อพูดประโยคยาว ๆ ควรแบ่งกลุ่มคำเป็นส่วน ๆ ทำให้จับใจความได้ง่ายขึ้น
เจ้าของภาษาจะฟังกลุ่มคำ(วลี) และอนุประโยค เช่น

ตัวอย่าง:

Would you walk to school if you had time?

อธิบาย:

ในประโยคยาวนี้จะเว้นหยุด (Pausing) ที่คำว่า **school** ก่อน

และถ้าเป็นประโยค **Yes-No questions** เน้นเสียงสูงท้ายประโยคที่ **time?**

Good Luck!